UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE TRIBVS BONORVM || operum generibus,|| ELEEMOSYNA,|| IEIVNIO ET ORATIONE;|| deq́ue eorundem operum vi, vsu, & || ratione, LIBRI TRES,|| AVCTORE || THEODORO PELTANO SO-||cietatis IESV Theologo.|| AD ...

Peltanus, Theodor Anton

Ingolstadii, 1580

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-46891

Visual Library

CAPITVM OMNIVM ET SINGVLORVM LIBRI
de eleemoſyna ſynopſis.

CAPITIS PRIMI PERIOCHA.

De eleemoſyna, ieiunio, & oratione generatim & ſecundùm ſe abſolutè.

SECVNDI.

De iis, quæ ad intrinſecam eleemoſynæ rationem, vulgatamq́; eiuſdem diuiſionem pertinent.

TERTII.

De eleemoſynarum vi, cùm in mali depulſione, tum in boni quoque procuratione.

QVARTI.

De eleemoſynæ neceſsitate, ſiue de eo, quòd eleemoſyna generatim accepta interdum cadat in præceptum.

QVINTI.

De extremæ egeſtatis caſu, (hoc enim occurrente præceptum eleemoſynarium obligare communiter dicitur) Diſcutitur hic quoque, num hic caſus abſolutam donationem ſemper exigat, an verò locationem, aut mutuationem interdum quoque admittat.

SEXTI.

De periculoſo illorum ſtatu, qui perſonæ ſuperflua in egenos etiam infra extremam egeſtatem conſtitutos, vel in alias pias cauſas non erogant.

SEPTIMI.

De iis, qui eleemoſynam donare poſſunt, vel non poſſunt.

OCTAVI.

De rebus, quas in eleemoſynam erogare licet, vel non licet.

NONI.

De iis, quibus eleemoſynaria præſidia ſalubriter adminiſtrantur, vel non adminiſtrantur.

DECIMI.

De illorum argumentis & rationibus, qui voluntariam religioſorum hominum mendicitatem oppugnant.

VNDECIMI.

De præcipuis fructuoſæ eleemoſynæ conditionibus, déque delectu & ordine, qui in eleemoſynarum diſtributione obſeruandus videtur.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAPITVM OMNIVM ET SINGVLORVM LIBRI DE Ieiunio ſynopſis.

CAPITIS PRIMI PERIOCHA.

Ieiunium cum abſtinentia non rectè confundi; rectè autem in liberũ & neceſſarium; & hoc rurſum in naturale, Moſaicum, & Eccleſiaſticum deduci.

SECVNDI.

Nullum alimenti genus ex ſe immundum, naturalíue, aut Euangelica lege inhibitum eſſe.

TERTII.

Ciborum delectum DEI verbo non eſſe contrarium, nec heri natum; ſed antiquiſsimum, diuiniſq́; ſcripturis per omnia conſentaneum.

QVARTI.

Iam inde ab Apoſtolorum ætate vſque ad hoc præſens annum aliquem ſemper ciborum delectum in CHRISTI Eccleſia extitiſſe.

QVINTI.

Quæ Aëriani, cæteríque, qui cum illis faciunt, contra ciborum delectum obiiciunt, ea nihil verè & efficaciter probare.

SEXTI.

Ieiunium ab Eccleſia indictum, conſtare non poſſe, ſi ſæpius quàm ſemel interdiu corpus reficiatur.

SEPTIMI.

Qui Eccleſiaſtico ritu ieiunant, vel non prandere, ſed tantùm cœnare; vel ſolito tardiùs prandere.

OCTAVI.

Non vnam ieiuniorum omnium rationem, neque parem eorundem obligationem eſſe, ſed quorundam maiorem, aliorum minorem.

NONI.

Inter communia ieiunia, quodcunque tandem ſpectare lubeat, principem locum obtinere ieiunium Quadrageſimæ.

DECIMI.

Quatuor temporum, & quarundam præterea vigiliarum ieiunium heri non eſſe natum, ſed vnà cum Eccleſia inchoatum.

VNDE-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

VNDECIMI.

Ieiunia cùm in boni procuratione, tum in mali rurſum depulſione inſigni vi pollere, fructusq́, ſi pio caſtoq́ animo ſuſcipiantur & perficiantur, admirabiles de ſe fundere.

DVODECIMI.

Non omne ieiunium eſſe liberum, tametſi per modum abſoluti præcepti nihil in nouo Teſtamento de illius ratione cautum extet.

DECIMITERTII.

Ex Scripturis & Patribus euidens eſſe, non ea ſolùm legis vim obtinere, adeoq́, in foro conſcientiæ obligare, quæ DEVS *per ſeipſum proximè decernit, aut præcipit: Verùm ea etiam, quæ per legitimos Eccleſiæ vel Reipub. Magiſtratus iniungit.*

DECIMIQVARTI.

Vanas eorum rationes & argumenta eſſe, qui omnem humanis legibus vim & auctoritatem abrogant.

DECIMIQVINTI.

Eccleſiaſticorum ieiuniorum legem non ſolùm obligare ad pœnam, verùm etiam ad culpam, etſi non ſemper ad mortiferam.

DECIMISEXTI.

Argumenta & rationes, quibus ætatis huius ſectarij ieiunij legem oppugnant, vel oppugnare certè poſſent, nihil euincere.

DECIMISEPTIMI.

Quo docetur non omnes, qui Eccleſiaſtica ieiunia ſoluunt, præuaricatæ legis reatu conſtringi, ſed eos ſolùm, qui citra legitimam cauſam illud faciunt.

CAPITVM OMNIVM ET SINGVLORVM LIBRI DE Oratione ſynopſis.

CAPITIS PRIMI PERIOCHA.

De deuotione eiuſdemq́, cauſis & effectis.

SECVNDI.

De oratione ſecundùm ſe, eiuſdemq́, partibus.

TER-

TERTII.

De orationis qualitate, quantitate, forma, cæteriſq́; eiuſdem comitibus & circumſtantiis.

QVARTI.

De orationis vi cùm pro ſe, tum pro aliis quoque fuſa.

QVINTI.

De præparatione aliiſq́; nonnullis, quæ orationis vim, ſi adſint, promouere nata ſunt.

SEXTI.

De attentione, quatenus ad obtinendum præcipuos orationis effectus, vel explendum orationis præceptum eſt neceſſaria.

SEPTIMI.

De orationis neceßitate & erroribus, qui de hac neceßitate quandoque extitere, & alicubi etiamnum extant.

OCTAVI.

De iniuſtis illorum querelis & calumnis, qui horarum Canonicarum rationem & vſum oppugnant.

NONI.

De cantu Eccleſiaſtico, iniquóque illorum ſtudio, qui illum veluti rem inſulſam & ſuperſtitioſam impugnant.

DECIMI.

De iis, quibus orare conuenit, vel non conuenit.

VNDECIMI.

De iis, quorum auxilium implorare licet, vel non licet.

DVODECIMI.

De iis, pro quibus orandum, vel non orandum eſt.

DECIMITERTII ET POSTREMI.

Quid inter orandum petendum ſit, quidue honeſte & licitè peti poßit.

DE ELEE-